

Alperen Duran

- Őirler -

Yayın Tarihi:

20.07.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aldamak ve Aldatmak

Aldanır,aldatır insan
Kâh idealizmlere gebe şekilde
Kâh körü körüne
Aldanır,aldatır insan

Kimi zaman sevgiye
Kimi zaman güzelliğe
Bilhassa şevkate,merhamete
Aldanır,aldatır insan

Fakat

Bazen de sevdiğini
Çok olarak kendini
İnsan en çok da insanı
Aldatır ve aldanır insan

Alperen Duran

And Olsun Yaşadıkça Yaşatmaya

And olsun
Benden bir haber yıldızlara,
Hedefim onlar kadar yüksek
Ulaşamamda
Tırmanacağım etim,terim,kanımla ona

And olsun
Aldığım her nefese,
Bir amaç bir gaye olacak her birinde
Hiç biri boşa olmayacak

And olsun
Gecenin ardından gelen gündüze,
Şarktan geleceğim en zor zamanlarda
Ve aydınlık olacağım onun kadar

And olsun
Kubbem olan göğe,
Saracağım insan olanı
Ayırt etmeyeceğim birini birinden

And olsun
Beni besleyen, büyüten toprağa,
Ekip biçene, emek verene
Onun kadar sadık
Onun kadar fedakar olacağım

And olsun
Kana kana içtiğim suya,
Ferahlık ve esenlik vereceğim
Layık olana

And olsun
Yitip giden hayatlara,
Unutmayacağım, unutturmayacağım
Yapılmışsa bir şeyler insanlık adına

And olsun
Yaşanmış ve yaşanacak asırlara,
Bedenim yenik düşebilir zamana
Lakin uğruna adandığım asla

And olsun
Gördüğüme ve görmediğime,
Şahit olacaklar yaptıklarına
Unutamayacaklar, anlatacaklar kalanlara

And olsun
Ruhun bedenden ayrıldığı ana,
Benli ya da bensiz
Sürecektir kadim olan

And olsun
Uğruna adandığıma,

And olsun
Uğruna verdiklerime,

Ben and ettim
Yaşadıkça yaşatmaya...

Alperen Duran

Bana Sen Kala

Saatlerdir gözüm saatte
Ne ayırdım onları oradan
Ne kaydı onlar başka yere
Geçmiyor düşünceler ve nesnelere
Çünkü
Hem akrep korkuyor
Hem yelkovan
Bu güzel zamandan olmaktan

Belki günlerdir, belki aylardır
Belki yıllardır, hatta asırlardır
Yaşıyorum
Hep aynı saatte
Olması gerektiği gibi
Yerleştirdim herşeyi,
Sonra oynamak istemedi yerinden hiçbiri...

Bilmek ister misin
Nedendir bunlar?
Pekâlâ,
Ne dersin benim olmaya
Bana sen kala.

Alperen Duran

Bir

Yaşamak
Tıpkı bir günah gibi
Pişmanlığıyla
Telafi edilemeksizin

Yaşamak
Tıpkı uçmak gibi
Hayaliyle
Hissetme gökyüzünü

Yaşamak
Tıpkı bir müebbet gibi
Bekleyişle
Bir ömür olan

Yaşamak
Tıpkı delilik gibi
Şaşkınlıkla
Ne yaptığını bilememenin verdiği

Yaşamak
Tıpkı bir beddua gibi
Bulmasıyla
Seni dertlerin

Yaşamak
En çokta bir nehir gibi
Sonunu düşünmeksizin kapılıp gitmektir.

Alperen Duran

Dört Mevsim Değil Dört Ayrı Dünya

Düşüyor solmuş ağacın kollarından
Kurumuş yaprak,
Az biraz kahverengi,
Az biraz sarı etraf.
Yağmurun sevdiği toprak
Kokuyor buram buram,
Gri bulutlar ve her taraftalar
Mavi değil gökyüzü
Çünkü şimdi Sonbahar...

Gökyüzünden yollarıma serilmiş
Harikulade bembeyaz bir örtü,
Dokunuyor tenime
Ve hissettiriyor kendini
Pamuktan bir tane,
Uyuyor sanki herkes
Ve uyuyor her ses,
Fakat bekliyor herkes
Bekliyor bir uyanış,
Lakin şimdi değil
Çünkü şimdi Kış...

Kucaklanmışsa yeryüzü
Kucaklanmışsa renk ve renk,
Aşık bir tohum başkaldırmışsa toprağa
İşte o zaman başlar
Güneşe sadık olan sevgiler,
Göğün yüzünü kaplamıştır maviler
Çekilmişse tek tek korkak bulutlar
Tesadüf mü sence bunlar?
Herkes anlar Herşey anlar
Çünkü şimdi İlkbahar...

Alperen Duran

Hâkiki Yâr Hâkiki Sevî

Affeyle çeyrek asır sürdü eylemek idrak
Meğer cisme değil sana susamalı imiş dudak

Ve titremeli imiş beden
Eğer mahrum ise hâr nefesinden

Zaten göz kör imiş, kulak sağır
Çürüyüp gider iken toprakta ağır ağır

Ne cennette söner imiş; ne cehennemde kuruyup gider
Sıradağlar kadar köz (cennette); uçsuz bir ırmak (cehennemde) olsa bu gönül

Kul korkmaktan öte sevmeli imiş seni
Çünkü yâr edebilir imiş o zaman kendini

Alperen Duran

Hep Bir Ay Süren Hasret

Gecenin bir yarısı
Bedenim yorgun
Lakin,
Ruhumun tam ortası.

Sessizliğe dalmış her şey
Sen hariç ben hariç
Bir de bu kandiller
Parlıyorsun,
Sanki hiç sönmeyeceksin
Sanki yere inip dokucaksın
Gibi,
İlhamısın ruhumun;
Yaşarsın bunu bilip
Peki ya neden
Bekletirsin beni bu kadar
Ay'ın en güzel hali
Sevgilim Dolunay...

Alperen Duran

Kapanan Perde

Kapanıyor hayat perdem
Karanlık çöküyor üstüme,
Geriye kalan vaktim
Işığı özlemekle geçiyor,
Hatıralarım canlanıyor bir nebze;
Aklımın en ücra köşesinde...

Geldi artık zamanı
Ne bir engel ne bir uğraş kurtarır beni
Bu kördüğümünden,
Böyle anlattığıma aldanma sakın,
Belki çok daha iyi olur
Aydınlığa ulaşamamış bedenden;
Karanlık bir beden...

Alperen Duran

Ölüm Gelirse Bir Zaman

Gözlerim kapanırsa açılmaksızın bir zaman
Işık göçsün, yitsin o vakit
Kararsın ufuklar, hasret kalsın şafağa

Ben gibi
Ben gibi...

Vücudum yek olursa özü olan toprakla bir zaman
Bekleyeyim yağmuru, işte yağdığı o vakit
Toprak değil ben kokayım...

Hatırlanayım,
Unutulmayayım...

Ruhum, tenimi soğutur ise bir zaman;
Milat olsun o vakit,
Gözyaşları yıllar olsun ağlasın asırlar..

Alperen Duran

Özgürlük Ölçüsü

Ey yer ve ebedi yüzü,
Krallığım kurulu üstüne fakat özgür değilim.
Ey gök ve kudretli yüzü,
Hapis mi eyledin beni kubbenin altında?
Ey yıldızlar sürüsü
Peki ya siz ne kadar özgürsünüz bizden uzakta?
Alperen Duran

Pencere

Karşımda bir pencere
Öylesine duruyor sanki
Hiçbir amaç , hiçbir gaye
İlgilendirmiyor onu sanki

Alperen Duran

Sende Ne Kadar Gerçeđiz?

Ne kadar sevebilirsin?
Nasıl kızabilirsin?
Ne kadar hissedebilirsin?
Daha ne kadar dokunabilirsin?

Söylesene; biz sende ne kadar gerçeđiz?

Alperen Duran

Solmalar, Beni Yaşlandırırçasına

Loşluktaım, akşamüstü olanından
Rengini kaybetmekte her şey; git gide
Gözlerim alışmayı reddedercesine
Bir loşluktaım, akşamüstü olanından

Sanırım bir gün daha solmakta, bir gün daha
Ertesi gün bir daha solacak
En acısı alışmak olacak solmalara
Ah bu solmalar, beni yaşlandırırçasına...

Alperen Duran

Var ya da Yok

Var ise bir
Tarumar iken bindir,

Yok ise şayet
Ebedî zerredir.

Alperen Duran

Yapım Aşamasında

Sevmek illa can mı,
Yahut beden mi ister?
Sevmeyi eylem yapamaz mı
Sadece bir neden?

Misal;
Yazan, kalem tutan el
Mecnun eder kalemi bembeyaz kağıda
Kavuşturur, memnun eder (el) her ikisini
Ve bilgi çıkıverir ortaya

Alperen Duran

Yaşamak

Yaşamak telafi edilemez pişmanlığıyla;
Tıpkı bir günah gibi...

Yaşamak gökyüzünde olma hayaliyle;
Tıpkı uçmak gibi...

Yaşamak bir ömür olan bekleyişle;
Tıpkı bir müebbet gibi...

Yaşamak ne yaptığını bilememenin verdiği şaşkınlıkla;
Tıpkı delilik gibi...

Yaşamak seni dertlerin bulmasıyla;
Tıpkı bir beddua gibi...

Yaşamak en çokta bir nehirde gibi
Sonunu düşünmeksizin kapılıp gitmektir.

Alperen Duran

Zaman Seyyarı

Bir zaman seyyarını nerede görsem tanırım
Solmuş, buruşuk bir çehre;
saçlarının bir kısmı yok, diğerleri ise bürünmüş beyaza;
Elleri kırış kırış, dizleri pek bir güçsüz;
Göz altları sarkık, yorgun bakışlı biridir o.

Pek çok sır vardır ve görüldüğü gibi değildir aslında;
Dünye yaşlanan bedenini bugünde dinlendirmekte,
Dünye koşup zıplayıp,bugünde soluklanmaktadır o.

Epeyce serbesttir zaman kavramında.
İstediginde çocuğun
yahut genç bir adamın gözünden;
İstemezse de şimdiki hâliyle seyrederek etrafı.

Sadece zaman değil,çoğu kavram değişkendir onun için,
Mesela
Bir bebek gibi sevebilirken beşiği,
Bir ihtiyar gibi anımsar onda büyüttüğü çocukları,hüzünlenir.

Böyledir bir zaman seyyarı,geçmişle bugün arasındadır,
Ama zaman onu tüketene ve sıra sana gelene kadar.
İşte o vakit anlarsın
aslında hepimiz bir zaman seyyarıyızdır.

Şimdide,Şimdimizin geçmişinde ve
ardımızdakilerin yarınındayız.

Alperen Duran